

PBT-H-50297/2011. Kötelezést tartalmazó határozat

A Pénzügyi Békéltető Testület a B.B. kérelmező részéről (a továbbiakban: *Kérelmező*) az ABC Biztosító (a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2011. november 16. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

HATÁROZATOT

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület kötelezi a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy jelen határozat kézhezvételétől számított 15 (tizenöt) naptári napon belül fizessen meg a Kérelmező részére 25.000,- Ft (azaz Huszonötezer forint) összeget.

A Pénzügyi Békéltető Testület a Kérelmező kérelmét ezt meghaladóan elutasítja.

A Pénzügyi Békéltető Testület erre irányuló kérelem hiányában az eljárási költségek viseléséről történő rendelkezést mellőzte.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató a tanács kötelezést tartalmazó határozatát a teljesítési határidőn belül nem hajtja végre, a Kérelmező kérheti a bíróságtól a tanács határozatának végrehajtási záradékkal történő ellátását.

A kötelezést tartalmazó határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Bíróságtól, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Psztv. 78. § (1) bekezdése, 94. § a) pontja, 95.§ (2)-(5) bekezdései, valamint 101. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2011. október 5. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: *Kérelem*) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval fennálló, lakásbiztosítási szerződésből fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett tényállás szerint a Kérelmező xxx kötvényszám alatt kötött xxx Lakásbiztosítási szerződést 2011. március 30.-i kockázatviselési kezdettel a xxx szám alatti ingatlanra vonatkozóan. 2011. június 3. napján a biztosított ingatlanban viharokar keletkezett, a viharos erejű szél megbontotta a lakóház tetejét, cserepeket és kúpcerepeket sodort le, továbbá a jégverés megrongálta a ház ablakán lévő, a vihar idején lehúzott állapotban lévő redőnyt is. A Kérelmező a kárt a következő munkanapon, 2011. június 6. napján bejelentette a Pénzügyi Szolgáltatónak, aki a kárigényt elutasította, mivel álláspontja szerint a „vihar” biztosítási esemény nem valósult meg. Az elutasítással szemben a Kérelmező panasszal élt.

A Pénzügyi Szolgáltató 2011. szeptember 14. napján kelt levelével a Kérelmező panaszát is elutasította. Az elutasításban tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy álláspontját változatlanul fenntartja.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentett kárigény megfizetésére. Csatolta a káreseményt követően egy órával a károsodott épületrészekről készített fényképfelvételeket.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a 2011. június 30. napján kelt levelében foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a biztosítás általános szerződési feltételeinek értelmében a vihar biztosítási esemény megvalósulásához az szükséges, hogy a szél erőssége meghaladja a 60 km/h sebességet. Az Országos Meteorológiai Szolgálat (továbbiakban: OMSZ) által szolgáltatott adatok alapján azonban a kár helyszínén a káresemény időpontjában mért legnagyobb szélesség 43 km/h volt, a biztosítási esemény tehát nem valósult meg. A ház belső falfelületein észlelhető elszíneződés kapcsán előadta, hogy az eljáró kárszakértő azokat beázással, felülről érkező vízzel összefüggésbe hozni nem tudta, álláspontja szerint, az alulról érkező víztől származik.

A jégverés által okozta károk kapcsán arra hivatkozott, hogy nem áll rendelkezésre olyan adat, mely szerint a káresemény időpontjában jégeső volt a kárhelyen. Ennek alapján a Pénzügyi Szolgáltató a kifizetés során, álláspontja szerint, jogszerűen járt el.

Az összecszerűség körében előadta, hogy tisztázott jogalap esetén a biztosított ingatlanban keletkezett kár összege 52.187,- Ft.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként elfogadja, a döntésnek magát aláveti.

A 2011. november 16. napján tartott meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője akként nyilatkozott, hogy a jégverés térkép ismételt áttekintése alapján a redőnybetét cseréjére 12.650 Ft, a takarításra pedig 3.000 Ft összegben egyezségi ajánlatot tesz, mert nem zárható ki, hogy ebben az időszakban jégeső esett.

A Kérelem az alábbiak szerint részben alapos.

1. A Pénzügyi Szolgáltató nem vitatta, hogy a Kérelmező által biztosított épület tetőzetében keletkezett kárt a szél nyomó- vagy szívóhatása okozta, azonban arra hivatkozott, hogy a szél erőssége nem érte el a Lakóépület Biztosítás Különös Feltételei (a továbbiakban: ÁSZF) 13. oldalán a vihar biztosítási esemény kapcsán meghatározott 60 km/h értéket. Ennek körében érvelésének alapja az volt, hogy az OMSZ tájékoztatása szerint a térségben a kár időpontjában a szél legnagyobb sebessége mindössze 12 m/s volt, amely 43 km/h sebességnek felel meg.

A Pénzügyi Szolgáltató által hivatkozott OMSZ adatokkal szemben a Kérelmezőnek kellett bizonyítania, hogy a vihar biztosítási esemény ÁSZF-ben rögzített feltételei megvalósultak.

A Pénzügyi Békéltető Testület e körben megjegyzi, hogy álláspontja szerint az ÁSZF azon rendelkezése, mely szerint a szélesebesség meghatározásában az OMSZ által szolgáltatott adatok irányadóak, azaz a „vihar” biztosítási esemény bekövetkeztét a biztosított kizárólag az OMSZ által szolgáltatott adatokkal bizonyíthatja, felveti a Ptk. 209. § alkalmazhatóságát. Egyrészt a biztosított nem zárható el attól, hogy a biztosítási esemény bekövetkeztét – jelen esetben a szélerősség mértékét – más hitelt érdemlő módon bizonyítsa. Másrészt a feltételek szerint a szélerősség mértéke a kockázatviselés helyén irányadó. Abban az esetben, ha a kockázatviselés helyén nem, csak attól nagyobb távolságra található a szélerősséget műszeresen mérő meteorológiai állomás, a biztosított gyakorlatilag el lenne zárva annak bizonyításától, hogy a kockázatviselés helyén a szélerősség elérte vagy meghaladta az ÁSZF-ben meghatározott mértéket. A Pénzügyi Békéltető Testület álláspontja szerint a biztosított ezért más, hitelt érdemlő módon is bizonyíthatja a biztosítási esemény bekövetkeztét.

Az eljáró tanács erre figyelemmel a Psztv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkezésre álló adatok alapján hozta meg döntését. Ennek körében a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megvizsgálta, hogy a káresemény következményeinek bemutatása céljából a Kérelmező által becsatolt fényképfelvételeken látható és a Pénzügyi Szolgáltató által sem vitatott körülmények és a szemtanúk tanúvallomásaiban foglaltak alkalmasak-e arra, hogy abból a biztosítási esemény feltételeként meghatározott szélerősségre vonatkozó következtetéseket lehessen levonni.

Amennyiben nem állnak rendelkezésre szélesebességet mérő műszerek, úgy a természettudományi megfigyeléseken és méréseken alapuló, széles körben alkalmazott, többek között a tűz- és vízrendészeti jogszabályokban is hivatkozott ún. Beaufort-skála alkalmas arra, hogy a különböző szélesebességek szárazföldi és vízi tárgyakra kifejtett hatása alapján segítségével a szél sebessége jó közelítéssel megállapítható legyen. A skála szerint a jól megépített épületekben, azok tetőszerkezetében csak a 20,8 m/s erősséget elérő vagy meghaladó szél (vihar) okoz károsodást, az ennél gyengébb erősségű szél az épületek tetőzetében kárt nem okoz.

A Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató által becsatolt fényképfelvételekből azonban nem lehetett teljes bizonyossággal megállapítani, hogy a Kérelmező által biztosított épület tető- és kúpcserepei olyan mértékben stabilan rögzítettek, hogy azokban csak a 20,8 m/s erősséget meghaladó szél tudna károsodást okozni. A fényképfelvételek tanúsága szerint a tetőszerkezet kifejezetten rossz műszaki állapotú. Önmagában a szél által kifejtett károkozó hatást tekintve tehát nem állapítható meg, hogy a szélerősség elérte, vagy meghaladta a jól megépített tetőszerkezetekben már kárt okozó 20,8 m/s szélesebességet, és ekként nem állapítható meg, hogy meghaladta a biztosítási feltételekben meghatározott, a biztosítási esemény bekövetkezéséhez szükséges 60 km/h értéket.

2. Ugyancsak a Kérelmezőt terhelte a bizonyítási kötelezettség annak vonatkozásban, hogy a Pénzügyi Szolgáltató szakmai állításával szemben – mely szerint az ázásnyomok alulról érkező víztől származnak – bizonyítsa, hogy a beázást kívülről érkező víz okozta. A Pénzügyi Szolgáltató által becsatolt fényképfelvételeken az ázásnyomokból egyértelmű következtetést arra nézve, hogy azok kívülről vagy alulról érkező víztől származnak, nem lehetett levonni, a Kérelmező e körben bizonyítékot nem terjesztett elő.

3. Alapos azonban a Kérelmező igénye a jégeső által a redőnyben okozott károk vonatkozásában. A Kérelmező tanúvallomásokkal és fényképfelvételekkel bizonyította, hogy a redőny károsodott a jégeső hatására, és ezt a Pénzügyi Szolgáltató a meghallgatáson már maga sem vitatta.

Tekintettel arra, hogy az összegszerűség kapcsán a Kérelmező semmilyen bizonyítékot nem csatolt, az eljáró tanács a Pénzügyi Szolgáltató által nem vitatott összegeket vette figyelembe a kérelem összegszerűségének elbírálása kapcsán.

A meghallgatás során felmerült körülmények áttekintése után a Pénzügyi Szolgáltató képviselője úgy nyilatkozott, hogy 25.000 Ft biztosítási szolgáltatás egyezség keretében történő kifizetését felajánlja, illetve a Kérelmező távollétére tekintettel kötelezésként történő határozatba foglalásával egyetért.

A Pénzügyi Békéltető Testület a Pénzügyi Szolgáltató nyilatkozatára figyelemmel a fenti összeg megfizetésére kötelezte a Pénzügyi Szolgáltatót.

A Testület eljáró tanácsa ugyanakkor a Kérelmező által előterjesztett további igényt – mivel azt a Kérelmező hitelt érdemlő bizonyítékokkal nem támasztotta alá – bizonyítatlanság miatt elutasította.

A fentiek alapján a Pénzügyi Békéltető Testület a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Budapest, 2011. november 23.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja